

til at sige: Nu har folk jo vænnet sig til de dyre-re stempelmærker, så lad dem endelig blive der.

På finansloven er der nu stillet en lang række ændringsforslag. Nogle af ændringsforslagene er en konsekvens af det, man kalder den almindelige konjunkturudvikling. For år tilbage flyttede man dagpengefinansieringen og aktivering af ledige osv. ud af de egentlige finanslovparagraffer og så over i nogle særlige fonde: dagpengefonden, aktiveringsfonden og sygedagpengefonden. Argumentet var dengang, at det ikke kunne være rigtigt, at en finanslovbalance skulle være afhængig af, om nu konjunkturerne gav en høj eller lav ledighed, og det argument var da til at forstå. Men nu viser det sig jo, at så enkelt er det jo ikke længere. Vi kan se, at i 1998 forventer man, at der på aktiveringsfonden er en forøgelse af udgifterne, til trods for at man andetsteds praler med, at ledigheden falder. Det hænger jo ikke sammen, fordi hvis der er ledige, som kommer i beskæftigelse, så skal de jo ikke længere udsættes for alle disse mærkværdigheder, aktiveringsordningerne finder på.

Alligevel stiger udgifterne til aktivering. O.k., på dagpengefonden er der et lille fald, men det er jo et fald, der er meget beskedent, og det er selvfølgelig, fordi ledigheden også kun falder meget lidt i 1998, og det endda til trods for at der har været fuldt drøn på ansættelser af folk i den offentlige sektor her i 1997. Der er ansat 3½ ny medarbejder hver eneste time her i 1997. Regeringen havde et forsigtigt skøn, der sagde, at man ville nyansætte omkring 13.000. Det er blevet til over 30.000.

Så der er jo masser af muligheder. De 30.000 ekstra, som er blevet ansat i den offentlige sektor i 1997, kommer til at være en finanspolitisk byrde i de kommende år og en byrde for kommunerne og en byrde for amterne, og når jeg eller en anden Fremskridtsmand stiller sig på talerstolen om 1 år, om 5 år og om 10 år og siger, at vi ikke behøver at have så mange offentligt ansatte, så bliver vi mødt med hånlige bemærkninger, for det kan jo ikke lade sig gøre at få tingene til at fungere, medmindre der er en stor, velfungerende offentlig sektor. Men det kunne altså lade sig gøre i 1996 at få den offentlige sektor til at virke med 30.000 færre ansatte, end man nu har ansat i 1997. Man skal såmænd nok fortsætte i 1998 med at ansætte endnu flere offentligt ansatte, og så ser det jo pænt ud i ledighedsstatistikken.

Men tilbage til disse fonde, hvor de udgifter, der afholdes, skulle være konjunkturbestemte. Jeg kan ikke forstå, hvorfor efterløn og overgangsydelse nu også finansieres af dagpengefonden, fordi det at sætte folk på efterløn er vel ikke noget, der er konjunkturbestemt. Jeg mener, når først folk er blevet bevilget efterløn, så har regeringen jo med laksegl givet dem garanti for, at de aldrig mere skal risikere at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Så uanset om konjunkturerne går op eller ned, så vil udgifterne til efterløn og til overgangsydelse jo stadig væk være der. Men ikke desto mindre bruger man altså det argument, at det er af konjunkturmæssige hensyn, at man har den finansiering i fondene. Det burde være noget, der fremgik af andre konti i finansloven.

Så er der også ting i de ændringsforslag, der er blevet aftalt med forskellige partier, som Fremskridtspartiet kan støtte. Jeg skal kort nævne, at med hensyn til flere udgifter til og flere bevillinger til domstolene støtter Fremskridtspartiet, at der er en merbevilling.

Vi støtter også, at der er flere penge til kriminalforsorgen, og efter vores mening bør pengene gå til at få nogle fængsler og nogle forhold i fængslerne, som gør, at drabsmænd ikke bare går deres vej, når de ikke gider være der mere. Det er i den grad en hån over for den danske befolkning, at folk, der både er dømt og skal straffes for at have slået andre mennesker ihjel, bare går deres vej, når de ikke gider være i fængsel længere. Og hvis de er utilfredse med den mad, de får serveret, så strejker de. Den form for absurde forhold inden for kriminalforsorgen skal vi af med, og en måde at få bugt med tingene på er, at der er nogle flere penge til rådighed.

Vi støtter også de ekstra udgifter til politiet. Vi støttede, da der var en ansøgning i Finansudvalget om 120 mio. kr. til at få betalt noget af det overarbejde osv., der var opstået som følge af Clintons besøg og rockerkrigen og andre ting. Den slags udgifter er helt naturlige, for vi kan ikke have, at politibetjentene går derhjemme og afspadserer, når der er brug for dem til at bekæmpe kriminaliteten i samfundet.

Jeg vil også nævne, at nogle af forslagene på sundhedsområdet om bedre planlægning for patienterne støtter vi også. Vi synes, det meget, meget vellykkede forsøg, man har gjort i Grenaa, og som senest Silkeborg Sygehus har fået succes med, helt naturligt bør gentages på samtlige sygehuse, så den form for patientplan-